

Mijn stille tijd

Een artikel van George Muller

Ik heb geleerd dat tot rust komen bij God en mijn ziel gelukkig maken in Hem iedere dag mijn grootste prioriteit moet zijn. Het eerste waar ik me iedere dag zorgen over moet maken is niet hoe ik de Heer het best kan dienen, of hoe ik Hem kan verheerlijken, maar hoe ik mijn ziel bij Hem in een gelukkige staat kan brengen zodat mijn innerlijke mens gevoed kan worden. Mijn dag bestaat er doorgaans uit dat ik probeer een zegen te zijn voor de mensen die God nog niet kennen, dat ik zoek naar manieren om gelovigen verder te helpen, bedroefden te verlichten en me te gedragen zoals het een kind van God in deze wereld betaamt. En toch, als ik zelf niet gelukkig ben in de Heer en niet van dag tot dag gevoed en versterkt word in mijn innerlijke mens, zal niets van al die activiteit werkelijk impact hebben op de eeuwige waarden.

Het was minstens tien jaar lang mijn gewoonte om te bidden nadat ik me 's morgens had aangekleed. Dat klinkt goed, maar nu zie ik dat er toch een betere manier was om mijn dag te beginnen. Nu zie ik dat het belangrijkste wat ik moest doen was, mezelf overgeven aan het Woord van God en erover mediteren, zodat mijn hart daardoor getroost, bemoedigd, gewaarschuwd, berispt en onderwezen kon worden; en dat mijn hart op deze manier in waarachtige gemeenschap met de Heer gebracht kan worden. Daarom begin ik 's morgens vroeg niet direct met gebed, maar begin ik te mediteren over het Nieuwe Testament. Het eerste wat ik nu doe, nadat ik in een paar woorden de zegen van de Heer heb gevraagd over Zijn dierbare Woord, is beginnen te mediteren over het Woord van God. Ik lees en bestudeer iedere passage om er zegen en voeding uit te halen – niet omwille van wat ik anderen erover kan leren of hoe het me kan helpen bij de problemen van mijn dag, maar omwille van het verkrijgen van het broodnodige voedsel voor mijn eigen ziel. Ik heb gemerkt dat mijn ziel op deze manier al na een paar minuten tot rust komt en ik tot belijdenis, dankzegging, voorbede of smeekbede kom. Het is heel bijzonder, want terwijl ik mijzelf niet allereerst overgeef aan gebed zoals mijn gewoonte was, maar aan stille meditatie over het Woord, leidt dit bijna altijd direct tot waarachtig en diep gebed. Wanneer ik zo een tijdje bezig ben geweest, ga ik verder naar het volgende vers en gebruik ik alles wat ik lees als een volgende springplank voor meer gebed. Maar ik houd nog steeds voor ogen dat het voedsel voor mijn eigen ziel het voorwerp van mijn meditatie moet zijn. Het resultaat is dat ik, als ik tenslotte de wereld binnenstap, in een vredige en gelukkige staat verkeer. En grappig genoeg heb ik opeens van alles en nog wat dat ik met anderen kan delen zodat ik gelovigen kan sterken, een goede getuigenis kan zijn voor de ongelovige mens en mijn dag zich haast onmerkbaar maar gezegend ontvouwt.

Het verschil tussen hoe ik mijn dag eerst begon en nu is dat ik vroeger zo snel mogelijk ging bidden. Over het algemeen bracht ik mijn hele tijd tot aan het ontbijt door in gebed. Maar dat was niet altijd zo vruchtbaar. Ik bracht vaak een kwartier, of een half uur, of zelfs een uur op mijn knieën door voordat ik troost, bemoediging of verootmoediging van mijn ziel bespeurde. Ik had ook veel last, soms wel een half uur, van mijn afdwalende gedachten die me dwars zaten voordat ik echt kon bidden. Maar nu is dat anders. Want door het Woord eerst tot mij te laten spreken bloeit mijn hart veel sneller op in waarachtige gemeenschap met God. Ik spreek tot mijn Vader en tot mijn Vriend (hoe verachtelijk ik ook ben en onwaardig!) over de dingen die Hij mij in Zijn dierbare Woord heeft voorgehouden. Ik ben zo onder de indruk van de immense geestelijke winst en verkwikking die ik nu ervaar dat ik al mijn medegelovigen liefdevol en dringend smee om eens goed over deze zaak na te denken. Door de zegen van God krijg ik op deze manier de hulp en de kracht om op verschillende manieren in vrede door diepere beproevingen heen te gaan dan ik ooit eerder had gehad; en na deze manier nu meer dan veertig jaar beproefd te hebben kan ik hem, in de vreze Gods, ten volle aanbevelen. Wat mij betreft is het onmogelijk om de dag met al haar verzoeken, problemen en beproevingen het hoofd te bieden zonder deze heerlijke geestelijke voorbereiding.

